

เปรียบเทียบการใช้น้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยนางพญา กับปุ๋ยเคมีในการเพาะไรแดง

Study on an Effectiveness of Biofertilizer from Fermented Kluai Nang Paya

Peel and Chemical Fertilizers for Water Flea (*Moina macrocopa*) Culture

นิษา มากุ ปริศนา คงเพชร และ วีนา hemra¹

Nisa Machoo Privsana Kongpet and Wena Hamra

Abstract

We studied an effectiveness of fermented Kluai Nang Paya peel-biofertilizer and chemical fertilizers, 16-20-0 (NPK) and urea, for raising water flea. The first experiment was to determine the optimal ratio of biofertilizer to water in culture solution. Kluai Nang Paya peel was chopped, molasses added, mixed and fermented in close container for 1 month, then filtered. In a 50 ml beaker, 1:10, 1:50, 1:100, 1:500, 1:1,000, 1:5,000 and 1:10,000 of filtrate to water was mixed thoroughly, then 10 water flea were added. After 4 days of culture, water flea survival rates were observed. The results shown that the ratio of 1:500 (biofertilizer to water) gave the highest survival rate and used for the further experiment. The second experiment was to compare effectiveness of a biofertilizer to chemical fertilizer, 16-20-0 and urea, and to the recommended formula of water flea culture. Five formulas were listed as following. The control formula was recommended by Pathumthani Freshwater Fisheries Station. It contained 16-20-0, urea, Ami Ami and lime. The second and the third formulas, both contained biofertilizer and lime, but *Chlorella* sp. was included in the third formula. The forth and the fifth formulas, both contained 16-20-0, urea and lime, but *Chlorella* sp. was added in the last formula. The compounds in each formula were dissolved in 120L of water equipped with oxygen pump in a round cemented basin (Ø 1 m). The 10 g. of water flea were added in each basin at the third day of incubation, incubated farther for 4 days, then water flea in each basin was harvested. The yields of water flea raising in formula one at five were 22.9, 26.4, 23.6, 15.5 and 17 g. respectively.

¹ โปรแกรมวิชาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

Aquaculture Program, Faculty of Agricultural Technology, Songkhla Rajabhat University, Muang,
Songkhla 90000 Thailand.

In both formulas using biofertilizer gave closed yield to recommended formula and higher than all chemical containing formula. We conclude that after adjust pH of Kluai Nang Paya biofertilizer from 6.6 to 7.8 by liming, the biofertilizer was effectively enough to use for water flea raising.

Keyword : Biofertilizer, Kluai Nang Paya, Chemical Fertilizer, Water Flea(*Moina macrocopa*)

บทคัดย่อ

การเพาะขยายพันธุ์ไรเดง โดยใช้น้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยนางพญา เปรียบเทียบกับสูตรที่ใช้ปุ๋ยเคมี แบ่งการทดลองออกเป็น 2 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาอัตราส่วนที่เหมาะสมของน้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยนางพญาต่อการมีชีวิตของไรเดง โดยใช้น้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยนางพญาต่อน้ำในอัตราส่วน 7 ระดับ คือ 1:10, 1:50, 1:100, 1:500, 1:1,000, 1:5,000 และ 1:10,000 ทดลองในบิกเกอร์ ขนาด 50 ml ใส่ไรเดงบีกเกอร์ละ 1 ตัว ดูการมีชีวิตของไรเดงในน้ำหมักระยะเวลา 4 วัน ปรากฏว่าในอัตราส่วนของน้ำหมักชีวภาพทั้ง 7 ระดับ มีจำนวนไรเดงที่มีชีวิตเหลือ ในวันที่ 4 เป็น 0, 0, 2, 7, 1, 0 และ 0 ตัว ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าอัตราส่วนที่เหมาะสมของน้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยนางพญาต่อการมีชีวิตของไรเดง คือ อัตราส่วน 1:500 ซึ่งมีจำนวนไรเดงที่มีชีวิตอยู่มากที่สุด ($P<0.01$) จึงนำอัตราส่วนนี้ไปใช้ในขั้นตอนที่ 2 ซึ่งศึกษาการเจริญเติบโตขยายพันธุ์ของไรเดงในน้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยนางพญา เปรียบเทียบกับสูตรที่ใช้ปุ๋ยเคมีและสูตรควบคุมรวม 5 สูตร คือ สูตรที่ 1 (สูตรควบคุม) เป็นสูตรที่เหมาะสมในการเพาะขยายพันธุ์ไรเดง จากสถานีประมงน้ำจืดปทุมธานี ซึ่งประกอบด้วย อะมิ-อะมิ ปุ๋ยนา ปุ๋ยยุเรีย ปุ๋นขาว สูตรที่ 2 น้ำหมักชีวภาพ ปุ๋นขาว สูตรที่ 3 น้ำหมักชีวภาพ คลอเรลลา ปุ๋นขาว สูตรที่ 4 ปุ๋ยเคมี ปุ๋นขาว และสูตรที่ 5 ปุ๋ยเคมี คลอเรลลา ปุ๋นขาว เมื่อครบ 7 วัน ของการศึกษาทดลองหรือ 4 วันหลังจากใส่หัวเชื้อไรเดง (10 กรัม/น้ำ 120 ลิตร) ทำการเก็บผลผลิตไรเดงในแต่ละบ่อ พบร่วงอาหารทั้ง 5 สูตรให้ผลผลิตไรเดงเฉลี่ย 22.9, 26.4, 23.6, 15.5 และ 17 กรัมตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบสูตรอาหารทั้ง 5 สูตร ที่ใช้เพาะขยายพันธุ์ไรเดง จะเห็นได้ว่าสูตรอาหารที่ใช้น้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยนางพญาให้ผลผลิตไรเดงไม่แตกต่างจากสูตรควบคุม ($P>0.05$) แต่สูงกว่า ($P<0.05$) สูตรที่ใช้ปุ๋ยเคมีเป็นส่วนประกอบทั้งนี้น้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยนางพญาสามารถใช้เพาะขยายพันธุ์ไรเดงได้ ดังนั้นน้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยนางพญาสามารถใช้เพาะขยายพันธุ์ไรเดงได้ และยังสามารถลดต้นทุนการผลิตได้ เนื่องจากเปลือกกล้วยเป็นวัสดุเหลือทิ้ง อีกทั้งยังสามารถลดขยะมูลฝอยช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมได้อีกด้วยหนึ่ง

คำสำคัญ : น้ำหมักชีวภาพ กล้วยนางพญา ปุ๋ยเคมี ไรเดง

บทนำ

ไรแคงเป็นอาหารธรรมชาติที่สำคัญและมีบทบาทมากในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ ใช้ในการอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อนหลายชนิด เช่น ปลาดุก ปลาสวยงาม ปลาน้ำ ปลากัดเหลือง ปลาสวยงามชนิดต่าง ๆ ฯลฯ และยังสามารถใช้ทดแทนอาหารที่เมียในการอนุบาลกุ้งทะเลได้ ทั้งนี้ เพราะไรแคงเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง โดยไรแคงน้ำหนักแห้ง ประกอบด้วยโปรตีน 74.09% คาร์โบไฮเดรต 12.5% ไขมัน 10.19% และถ้า 3.47% (สันหนา ดวงสวัสดิ์ และคณะ, 2524) นอกจากนี้ไรแคงยังมีข้อดีอื่น ๆ ที่เหมาะสมจะใช้เป็นอาหารเลี้ยงกุ้งปลาดุกปลาอ่อนเป็นอย่างยิ่ง คือ มีขนาดเล็กพอดีกับปากของกุ้งปลาดุกอ่อน อีกทั้งยังมีชีวิตเคลื่อนไหวได้ ไม่ทำให้น้ำเน่าเสียเมื่อถูกปลากินไม่หมด ในขณะเดียวกันไรแคงก็มีการเจริญเติบโตเร็ว วงจรชีวิตใช้ระยะเวลาประมาณ 4-6 วัน (รัชนีบูลย์ ทิพย์เนตร และนันทิยา สมหวัง, 2543) สามารถเจริญเติบโตขยายพันธุ์ได้ในแหล่งน้ำที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีแร่ธาตุและอาหารที่เป็นอินทรีย์วัตถุและอนินทรีย์วัตถุเพียงพอ ปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการเพาะไรแคงคืออาหาร ซึ่งพบว่านาฬิกา หรือคลอรอลลา เป็นอาหารที่เหมาะสมในการเพาะไรแคง เพราะมีขนาดเล็กเพียง 2.3-3.5 ไมครอน มีคุณค่าทางอาหารสูง คือมีโปรตีน 64.15% (Kaplan et al., 1986) ในปัจจุบันมีการเพาะขยายพันธุ์ไรแคง เพื่อใช้ในการเลี้ยงสัตว์น้ำกันอย่างแพร่หลายโดยนำวัสดุอาหารต่าง ๆ เช่น รำ ปลาปืน กากถัว หรือปุ๋ยคอก ปุ๋ยวิทยาศาสตร์เหล่านี้เป็นต้น มาใช้เป็นสูตรอาหารในการเพาะไรแคง ดังนั้นการใช้น้ำหมักชีวภาพก็เป็นแนวทางหนึ่งที่จะใช้เป็นอาหารในการเพาะเลี้ยงไรแคงได้ เพราะน้ำหมักชีวภาพจะมีจุลินทรีย์หรือแบคทีเรียจำนวนมาก เช่น *Bacillus* sp. *Lactobacillus* sp. *Streptococcus* sp. นอกจากนี้ยังมีเชื้อรา เช่น *Canida* sp., *Sacarsmycetes* (www.doae.go.th) ซึ่งสามารถใช้เป็นอาหารของไรแคงได้โดยตรง และนำน้ำหมักชีวภาพขึ้นมาด้วยการหลัก (ในโตรเจน ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม) ธาตุอาหารรอง (แคลเซียม แมกนีเซียม กำมะถัน) ธาตุอาหารเสริม (เหล็ก ทองแดง แมงกานีส) (พิพารณ ลิทธิรังสรรค์, 2547) ซึ่งสามารถใช้เป็นอาหารของคลอรอลลา (*Chlorella* sp.) ซึ่งเป็นอาหารของไรแคงได้อีกทางหนึ่ง อีกทั้งน้ำหมักชีวภาพเกิดจาก การนำเศษพืชหรือสัตว์ เช่น เศษพืชผัก ผลไม้ เปลือกผลไม้ เศษปลา เหล่านี้เป็นต้น นายอยสลายด้วยจุลินทรีย์โดยใช้น้ำตาลเป็นแหล่งพลังงาน (www.thaitv3.com) ซึ่งในที่นี้จะใช้วัสดุเหลือทิ้งจากเปลือกกล้วยนานาพญา เพราะมีคุณสมบัติเปลือกที่อ่อนนุ่มไม่น่าเบื่อ เหมาะสมที่จะใช้ทำน้ำหมักชีวภาพทั้งนี้เปลือกกล้วยก็เป็นเศษวัสดุเหลือทิ้งในครัวเรือนเป็นการลดขยะสิ่งปฏิกูลได้อีกทางหนึ่ง ซึ่งเป็นการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าสูงสุดอีกทั้งยังสามารถลดต้นทุนในการผลิตไรแคงได้

วัตถุประสงค์

- ศึกษาอัตราส่วนที่เหมาะสมของน้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยนานาพญาต่อการมีชีวิตของไรแคง
- ศึกษาการเจริญเติบโตขยายพันธุ์ของไรแคงในน้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยนานาพญา และปุ๋ยเคมี

อุปกรณ์

1. ไรเดง
2. น้ำหมักชีวภาพ ประกอบด้วย เปลือกกล้วยนางพญาสุก และกาหน้าตาล
3. สูตรอาหารเพาะ ไรเดง ประกอบด้วย ปุ๋ย NPK (16-20-0) ปุ๋ยญี่รี่ย ปุ๋นขาว อามิ-อามิ (ากาผงชูรส) น้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยนางพญา และคลอร์อลล่า

วิธีการทดลอง

การดำเนินการ แบ่งการทดลองออกเป็น 2 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาอัตราส่วนที่เหมาะสมของ น้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยนางพญาต่อการมีชีวิตของ ไรเดง และขั้นตอนที่ 2 ศึกษาการเจริญเติบโตของพันธุ์ของ ไรเดง ในน้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยนางพญา เปรียบเทียบกับสูตรที่ใช้ปุ๋ยเคมี และสูตรควบคุม

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาอัตราส่วนที่เหมาะสมของน้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยนางพญาต่อการมีชีวิตของ ไรเดง

การเตรียมน้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยนางพญา

นำเปลือกกล้วยนางพญาสุกมาสับเป็นชิ้น ๆ ใส่ในถังหมักโดยใช้อัตราส่วนการน้ำตาลต่อเปลือกกล้วยนางพญาเป็น 1:3 หมักทิ้งไว้ในถังระบบปิดนาน 1 เดือน จะได้ของเหลวสีน้ำตาลเข้ม คั้นเอ岡แต่น้ำโดยผ่านผ้ากรอง เก็บน้ำหมักใส่ภาชนะที่มีฝาปิด

การทดสอบการมีชีวิตของ ไรเดง ในน้ำหมักชีวภาพ

นำน้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยนางพญามาทดลองหาอัตราส่วนที่เหมาะสมต่อ ไรเดง โดยใช้อัตราส่วนของน้ำหมักชีวภาพต่อน้ำเป็น 7 ระดับ คือ 1:10, 1:50, 1:100, 1:500, 1:1,000, 1:5,000 และ 10,000 ทดลองในบีกเกอร์ขนาด 50 มิลลิลิตร ใส่ ไรเดง มีกger ละ 10 ตัว สังเกตและบันทึกการมีชีวิตของ ไรเดง ในน้ำหมักชีวภาพในแต่ละระดับความเข้มข้น เป็นระยะเวลา 4 วัน พร้อมทั้งวัดค่าความเป็นกรดเป็นด่าง ของน้ำหมักชีวภาพทั้ง 7 ระดับ

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาการเจริญเติบโตของพันธุ์ของ ไรเดง ในน้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยนางพญาเปรียบเทียบกับสูตรที่ใช้ปุ๋ยเคมี และสูตรควบคุม ดังนี้

สูตรที่ 1 สูตรควบคุม ปุ๋ย NPK (16-20-0) ปุ๋ยญี่รี่ย อามิ-อามิ ปุ๋นขาว

สูตรที่ 2 น้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยนางพญา ปุ๋นขาว

สูตรที่ 3 น้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยนางพญา คลอร์อลล่า ปุ๋นขาว

สูตรที่ 4 ปุ๋ย NPK (16-20-0) ญี่รี่ย ปุ๋นขาว

สูตรที่ 5 ปุ๋ย NPK (16-20-0) ญี่รี่ย คลอร์อลล่า ปุ๋นขาว

โดยอาหารแต่ละสูตรจะมีปริมาณของส่วนประกอบดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ส่วนประกอบของสูตรอาหารที่ใช้เพาะไฮเดรดเจ

ส่วนประกอบ	สูตรที่ 1 (สูตรควบคุม)	สูตรที่ 2	สูตรที่ 3	สูตรที่ 4	สูตรที่ 5
ปูซ NPK (16-20-0) (g)	30	-	-	70	70
ปูบุเรีย (g)	120	-	-	70	70
ปูนขาว (g)	70	130	130	130	130
อะมิ-อะมิ (mL)	480	-	-	-	-
น้ำหมักชีวภาพ (mL)	-	240	240	-	-
คลอรอล่า (mL)	-	-	1,000	-	1,000

การเพาะขยายพันธุ์ไฮเดรดเจ

นำน้ำพักซึ่งผ่านการกรองใส่ในบ่อเพาะไฮเดรดเจ ซึ่งใช้วงบ่อซีเมนต์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1 เมตร จำนวน 15 บ่อ ใส่น้ำประปา 120 ลิตรต่อน้ำบ่อ พร้อมทั้งให้ระบบออกซิเจนทุกบ่อ แล้วนำสูตรอาหารที่เตรียมไว้ (ตารางที่ 1) ละลายใส่ในแต่ละบ่อ คนให้เข้ากันและหมั่นกอบคนตะกอนในบ่อทุกวันอย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง พร้อมทั้งวัด pH และอุณหภูมิของน้ำทุกวัน ในวันที่ 3 ของการทดลอง นำหัวเชื้อไฮเดรดเจมาใส่บ่อละ 10 กรัม หลังจากนั้นอีก 4 วัน เก็บผลผลิตไฮเดรดเจทุกบ่อ

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

มีการวางแผนการทดลองแบบสุ่มตลอด (Completely Randomized Design) และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's new multiple range test (DMRT) โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS version 11.5

สถานที่ทำการศึกษา

โปรแกรมวิชาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ผลการทดลองและวิจารณ์

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาอัตราส่วนที่เหมาะสมของน้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยนางพญาต่อการมีชีวิตของไฮเดรดเจ

จากการนำไฮเดรดเจมาใส่ในน้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยนางพญา โดยใช้อัตราส่วนของน้ำหมักชีวภาพต่อน้ำ เป็น 7 ระดับ คือ 1:10, 1:50, 1:100, 1:500, 1:1,000, 1:5,000 และ 1:10,000 ตามลำดับ คุณสมบัติของไฮเดรดเจ (10 ตัวต่อปีกเกอร์ 50 มิลลิลิตร) เป็นระยะเวลา 4 วัน ปรากฏผล

การทดลอง ดังตารางที่ 2 คือ วันที่ 1 อัตราส่วน 1:10 ไรเดงตาย หลังจากใส่ในน้ำหมักชีวภาพ ภายในระยะเวลา 15-20 นาที ส่วนอัตราส่วนอื่น ๆ ไรเดงยังมีชีวิตอยู่ทุกรอบดับ วันที่ 2 ผลการทดลองเหมือนวันที่ 1 ในวันที่ 3 อัตราส่วน 1:50, 1:100, 1:500, 1:1,000, 1:5,000 และ 1:10,000 ไรเดงยังมีชีวิตอยู่ เฉลี่ย 5, 15, 27, 10, 7 และ 6 ตัว ตามลำดับ จากการทดลองจะเห็นได้ว่าในอัตราส่วน 1:100 และ 1:500 ไรเดงมีปริมาณเพิ่มขึ้น แสดงว่าไรเดงสามารถใช้น้ำหมักชีวภาพเป็นอาหารหรือในน้ำหมักชีวภาพมีอาหารที่ไรเดงต้องการในการดำรงชีวิตและสามารถดูดซึมน้ำหมักชีวภาพเพิ่มจำนวนขึ้นได้ ซึ่งเป็นไปตาม สันฐานา ดวงสวัสดิ์ และคณะ (2524) ที่กล่าวว่า ไรเดงกินแบคทีเรียซึ่งมีทั้งแบบแบ่ง (bacillus) และแบบกลม (coccus) นอกจากนี้ยังมีพอก Eutetra sp. และ Chlorella sp. ด้วย ซึ่งอาหารที่ไรเดงต้องการเหล่านี้ก็มีในน้ำหมักชีวภาพ (www.doae.go.th) ส่วนวันที่ 4 อัตราส่วน 1:50, 1:100, 1:500, 1:1,000, 1:5,000 และ 1:10,000 ไรเดงมีชีวิตเฉลี่ย 0, 2, 7, 1, 0 และ 0 ตัว ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่า อัตราส่วน 1:50, 1:5,000 และ 1:10,000 ไรเดงตายทั้งหมด เนื่องจากอาหารที่ไรเดงได้จากน้ำหมักชีวภาพลดน้อยลงหรือไม่มีความเหมาะสม ส่วนในอัตราส่วน 1:100 และ 1:1,000 ยังมีจำนวนไรเดงที่มีชีวิตอยู่บ้าง แต่ก็น้อยมาก (1-2 ตัว) ในขณะที่อัตราส่วน 1:500 มีจำนวนไรเดงที่มีชีวิตสูงกว่า ($P<0.01$) ทุกอัตราส่วน จึงเลือกเป็นอัตราส่วนที่เหมาะสมที่สุด จึงนำไปทดลองต่อในขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาการเจริญเติบโตของไรเดงในน้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกลีบวันพุธ

จากการเพาะขยายพันธุ์ไรเดง ด้วยสูตรอาหาร 5 สูตร (ตารางที่ 1) ซึ่งส่วนประกอบของ สูตรจะประกอบด้วยน้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกลีบวันพุธ (อัตราส่วนน้ำหมักต่อน้ำเป็น 1 : 500) ปุ๋ยเคมีชนิดต่าง ๆ ปุ๋นขาว กา粉ผงชูรส และคลอเรลลา มีผลการศึกษาดังตารางที่ 3 คือ อาหารทั้ง 5 สูตร ให้ผลผลิตไรเดงเฉลี่ย 22.9, 26.4, 23.6, 15.5 และ 17 กรัม ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบทางสอดคล้องเห็นได้ว่าสูตรที่ใช้น้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกลีบวันพุธให้ผลผลิตไรเดงสูง ไม่แตกต่าง ($P>0.05$) จากชุดควบคุม แต่สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) กับสูตรที่ใช้ปุ๋ยเคมีเป็นส่วนประกอบในขณะที่ สูตรอาหารเดียวกันที่ใส่คลอเรลลาเป็นส่วนประกอบของสูตรเปรียบเทียบกับไม่ใส่ ให้ผลผลิตไรเดงไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P<0.05$)

จากการศึกษาคุณสมบัติของน้ำ พนว่าต่อผลการทดลองมีอุณหภูมิอยู่ในช่วง 29-32 องศา เชลเซียส ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) ของสูตรอาหารที่ใช้เพาะไรเดงทั้ง 5 สูตร (ตารางที่ 4) เป็น 8.3, 7.8, 8.1, 8.3 และ 7.8 ตามลำดับ ในขณะที่น้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกลีบวันพุธสภาพเข้มข้นมี ความเป็นกรดเป็นด่าง 6.6 ซึ่งจะเห็นได้ว่าน้ำหมักชีวภาพซึ่งอยู่ในสภาพกรด เมื่อมีการเจือจางและเติม ปุ๋นขาวลงไปทำให้ความเป็นกรดลดลง (pH 7.8) จึงสามารถใช้เพาะขยายพันธุ์ไรเดงได้สอดคล้องกับ อุทัยวรรณ เทียนบุญยาจารย์ (2529) ซึ่งศึกษาประสิทธิภาพการเพิ่มจำนวนไรเดงพบว่าคุณสมบัติ ของน้ำที่ใช้เดี่ยวไรเดงมีความเป็นกรดเป็นด่าง 7.58- 8.02

ตารางที่ 2 จำนวนไรเดงที่มีชีวิตในน้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยน้ำพญาในอัตราส่วนต่าง ๆ ระยะเวลา 4 วัน

อัตราส่วน	จำนวนไรเดง (ตัว)			
	วันที่ 1	วันที่ 2	วันที่ 3	วันที่ 4
1:10	0	0	0 ^a	0 ^a
1:50	10	10	5 ^b	0 ^a
1:100	10	10	15 ^b	2 ^b
1:500	10	10	27 ^c	7 ^c
1:1,000	10	10	10 ^b	1 ^{ab}
1:5,000	10	10	7 ^b	0 ^a
1:10,000	10	10	6 ^{bc}	0 ^a

หมายเหตุ : อักษร ก, ข, ค, ง, จ และ ฉ แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$)

ของจำนวนไรเดงเฉลี่ย ในวันที่ 3

อักษร a, b, และ c แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) ของจำนวน
ไรเดงเฉลี่ย ในวันที่ 4

ตารางที่ 3 ผลผลิตของไรเดงที่ได้จากการเพาะขยายพันธุ์โดยใช้น้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วย
น้ำพญาและปุ๋ยเคมี

สูตรอาหาร	น้ำหนักไรเดง (กรัม)
สูตรที่ 1 สูตรควบคุม	22.9 ± 1.9 b
สูตรที่ 2 สูตรน้ำหมักชีวภาพ	26.4 ± 6.5 b
สูตรที่ 3 สูตรน้ำหมักชีวภาพและคลอเรลลา	23.6 ± 1.4 b
สูตรที่ 4 สูตรปุ๋ยเคมี	15.5 ± 0.5 a
สูตรที่ 5 สูตรปุ๋ยเคมีและคลอเรลลา	17.0 ± 2.6 ab

หมายเหตุ : อักษร a, b และ c แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$) ของน้ำหนัก
ไรเดง ($\text{mean} \pm \text{SD}$, n=3)

ตารางที่ 4 ความเป็นกรดเป็นด่างของน้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยน้ำพุยา และสูตรอาหารที่ใช้เพาะไวรเดงที่อุณหภูมิน้ำ 29-32 องศาเซลเซียส

สูตรอาหาร	ความเป็นกรดเป็นด่าง (pH)
สูตรที่ 1 สูตรควบคุม	8.3
สูตรที่ 2 สูตรน้ำหมักชีวภาพ	7.8
สูตรที่ 3 สูตรน้ำหมักชีวภาพและคลอเรลลา	8.1
สูตรที่ 4 สูตรปุ๋ยเคมี	8.3
สูตรที่ 5 สูตรปุ๋ยเคมีและคลอเรลลา	7.8
น้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยน้ำพุยา (เข้มข้น)	6.6

สรุปผลการทดลอง

อัตราส่วนที่เหมาะสมของน้ำหมักชีวภาพ จากเปลือกกล้วยน้ำพุยา ต่อการมีชีวิตของไวรเดง คือ อัตราส่วนน้ำหมักชีวภาพต่อน้ำเป็น 1:500 น้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยน้ำพุยาสภาพเข้มข้น มีความเป็นกรดเป็นด่าง 6.6 ซึ่งอยู่ในสภาพกรด แต่มีมีการเจือจางและเติมน้ำหน้ากี้สามารถใช้เลี้ยงไวรเดงได้ และในการเพาะขยายพันธุ์ไวรเดงสูตรอาหารที่ใช้น้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยน้ำพุยา ให้ผลผลิตไวรเดงไม่แตกต่างจากสูตรควบคุม ($P>0.05$) แต่สูงกว่า ($P<0.05$) สูตรที่ใช้ปุ๋ยเคมีเป็นส่วนประกอบ ดังนั้นน้ำหมักชีวภาพจากเปลือกกล้วยน้ำพุยาสามารถใช้เพาะขยายพันธุ์ไวรเดงได้ดี จึงใช้แทนสูตรควบคุมได้ ทั้งนี้สูตรควบคุมจะใช้อามิอามิหรือการผงชูรสเป็นส่วนประกอบในสูตรซึ่งราคาค่อนข้างแพงพระวะ ไม่มีวัตถุคุณิตทางภาคใต้ อีกทั้งการใช้น้ำหมักยังสามารถลดต้นทุนการผลิตได้ เนื่องจากเปลือกกล้วยน้ำพุยาเป็นวัสดุเหลือทิ้ง และยังเป็นการลดขยะมูลฝอยช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม ได้อีกด้วยหนึ่ง

เอกสารอ้างอิง

ทิพวรรณ ศิทธิรังสรรค์. 2547. ปัจยหมัก ดินหมัก และปัจยน้ำชีวภาพ. กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์. 72 หน้า.

ทุ่งแสงตะวัน. 2545. น้ำหมักชีวภาพ. [Online – Available] <http://www.thaitv3.com/tung-seng-tawa-rachniyulay> ทพย์เนตร และนันทิยา สมหวัง. 2543. วารสารการประมง 53 (6) : 601-609.

สันหนา ดวงสวัสดิ์ ไมตรี ดวงสวัสดิ์ และสมเพชร ไชยทอง. 2524. การศึกษาชีวประวัติและการเพาะเลี้ยง ไร้แแดงเพื่อใช้เป็นอาหารสำหรับเลี้ยงสัตว์น้ำวัยอ่อน. เอกสารงานนิเวศวิทยา ฉบับที่ 1/2524 สถาบันประมงน้ำจืดแห่งชาติ, กรมประมง, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 10 หน้า.

สุริยา สาสนรักษกิจ. 2542. ปัจยน้ำชีวภาพ. [Online–Available] http://www.doae.go.th/library/htm/detail_04_thipawan_tieynbulu_yajaray 2529. ประสิทธิภาพการเพิ่มจำนวนไร้แแดง (*Moina macrocopa straus*) ในปัจยอนทรีย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Kaplan D., A.E. Richmond, Z. Dubinsky and S. Aaronson. 1986. **Algal nutrition**. p.147-197.

In:CRC Handbook of microalgal mass culture. Richmon A.(Ed) CRC Press, Inc.,Boca Raton, Florida. 489 p.